

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС, АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І
ПРОЦЕС, ФІНАНСОВЕ ПРАВО І ПРОЦЕС. МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО.
СУДОУСТРІЙ, ПРОКУРАТУРА ТА АДВОКАТУРА

УДК 342.7

DOI: 10.33098/2078-6670.2023.15.276.1.120-127

ФОРМУВАННЯ ПАТРІОТИЗМУ ШКОЛЯРІВ ЯК СКЛАДОВА
НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ: НОРМАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Андрусів Людмила Михайлівна,

доктор юридичних наук, професор, професор кафедри права та публічного
управління ЗВО «Університет Короля Данила»,
вул. Коновальця, 35, м. Івано-Франківськ, 76018, Україна,
e-mail: legin.luda@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4155-5999>

Припхан Ірина Ігорівна,

кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри права та публічного
управління ЗВО «Університет Короля Данила»,
вул. Коновальця, 35, м. Івано-Франківськ, 76018, Україна
e-mail: prypkhan.ira@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9737-6885>

Яслик Володимир Іванович,

кандидат філологічних наук, директор Богородчанського ліцею №2,
вул. П. Дорошенка, 18, м. Івано-Франківськ, 76026, Україна
e-mail: yaslykwolodymyr@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6897-6753>

Мета. Метою роботи є проаналізувати нормативно-правові акти, що є основою формування патріотизму школярів в контексті забезпечення національної безпеки, з'ясувати перспективи реального впровадження нормативно регламентованих способів та методів патріотичного виховання в освітній процес. **Методика.** Методика включає комплексний аналіз та узагальнення наявного науково-теоретичного матеріалу та формування відповідних висновків та рекомендацій. Вибір методології дослідження зумовлено метою статті, системою філософсько-світоглядних, загальнонаукових та спеціально-наукових концепцій щодо дослідження нормативно-правових засад формування патріотизму у школярів. Під час дослідження використовувались наступні **методи** наукового пізнання: термінологічний, логіко-семантичний, функціональний, системно-структурний, логіконормативний. **Результати.** В процесі дослідження встановлено, що в Україні виховання патріотизму у школярів базується на нормах різних за юридичною силою нормативно-правових актів, які варто враховувати для планування роботи з патріотичного виховання школярів. Чимала кількість цих нормативно-правових актів прийнята на фоні повномасштабного воєнного вторгнення російських військ на суверенну територію України. Законодавство щодо патріотичного виховання має на меті формування у школярів почуття національної гідності та любові до України, її історії та культури. **Наукова новизна** полягає у комплексному аналізі нормативно-правових актів, які регулюють напрямки, способи та методи

патріотичного школярів в Україні та виробленні рекомендацій щодо їх ефективного впровадження у навчальний процес. **Практична значимість.** Результати дослідження може бути використано у правотворчій та правозастосовній діяльності під час планування та проведення заходів у сфері патріотичного виховання школярів.

Ключові слова: патріотизм, патріотичне виховання, національна ідентичність, Концепція національно-патріотичного виховання, нормативно-правові засади.

L. Andrusiv

doctor of legal sciences, professor, professor of the Department of Law and Public Administration of the Higher Education Institution "King Danylo University",
35 Konovaltsia Street, Ivano-Frankivsk, 76018, Ukraine
e-mail: legin.luda@gmail.com

I. Pryphan

candidate of legal sciences, associate professor, head of the Department of Law and Public Administration of Higher Education Institution "King Danylo University", Konovaltsia Street, 35, Ivano-Frankivsk, 76018, Ukraine
e-mail: pryphan.ira@gmail.com

V. Yaslyk

candidate of philological sciences, director of Bogorodchansky Lyceum No. 2,
P. Doroshenko Street, 18, Ivano-Frankivsk, 76026, Ukraine
e-mail: yaslykwolodymyr@gmail.com

FORMATION OF PATRIOTISM IN SCHOOL STUDENTS AS A COMPONENT OF THE NATIONAL SECURITY OF UKRAINE: REGULATORY AND LEGAL ASPECT

Purpose. The purpose of the work is to analyze the normative and legal acts that are the basis of the formation of patriotism of schoolchildren in the context of ensuring national security, to find out the prospects for the real implementation of normatively regulated methods and methods of patriotic education in the educational process. **Methodology.** The methodology includes a comprehensive analysis and generalization of the available scientific and theoretical material and the formulation of relevant conclusions and recommendations. The choice of the research methodology is conditioned by the purpose of the article, the system of philosophical and worldview, general scientific and special scientific concepts regarding the research of normative and legal foundations of the formation of patriotism among schoolchildren. The following **methods** of scientific knowledge were used during the research: terminological, logical-semantic, functional, systemic-structural, logical-normative. **Results.** In the process of research, it was established that in Ukraine, the education of patriotism among schoolchildren is based on the norms of legal acts of different legal force, which should be taken into account when planning work on the education of schoolchildren. A considerable number of these normative and legal acts were adopted against the background of a full-scale military invasion of Russian troops on the sovereign territory of Ukraine. The legislation on patriotic education is aimed at forming in schoolchildren a sense of national dignity and love for Ukraine, its history and culture. **Originality.** The scientific novelty consists in the comprehensive analysis of legal acts that regulate the directions, methods and methods of patriotic schoolchildren in Ukraine and the development of recommendations for their effective implementation in the educational process. **Practical significance.** The results of the research can be used in law-making and law-enforcement activities during the planning and implementation of events in the field of patriotic education of schoolchildren.

Key words: patriotism, patriotic education, national identity, Concept of national-patriotic education, normative and legal principles.

Постановка проблеми. Зниження та втрата патріотичної свідомості молодим поколінням, його соціальна апатія є загрозою національній безпеці будь-якої країни. У зв'язку з цим проблема формування й розвитку патріотизму на рівні суспільства чи окремої соціальної групи, особистості сьогодні актуальна як ніколи. У час складних і неоднозначних процесів, що відбуваються останнім часом в Україні, зокрема введення воєнного стану, необхідно посилити увагу до проблеми патріотизму як частини виховної

роботи у закладах загальної середньої освіти. Формування і розвиток патріотизму, особливо в школярів, які тільки закладають в собі основи патріотизму, яким у недалекому майбутньому розбудувати незалежну та сильну українську державу, є фундаментом в освітньому процесі.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Актуальність досліджуваної проблеми засвідчують різноаспектні наукові дослідження, об'єктом вивчення яких є поняття патріотизму як складного явища з багатоманітними формами вияву (І. Бех, М. Братасюк, О. Братко-Кутинський, О. Забужко, І. Мірчук, Д. Чижевський, М. Шлемкевич, О. Вишневський, Р. Петронговський, О. Савченко, Ю. Івченко, Л. Єршова, О. Ковнір та ін).

Постановка завдання. Проаналізувати нормативно-правові засади формування патріотизму на рівні закладу загальної середньої освіти в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження. Для послідовного впровадження патріотичних ідей та утвердження патріотизму як важливої складової національної ідентичності й соціального життя повинна бути сформована чітка нормативно-правова база з регулювання правовідносин у сфері патріотичного виховання молоді. Чинні нормативно-правові акти, які регулюють питання патріотизму, відіграють велике значення для забезпечення захисту прав і свобод громадян, зміцнення національної безпеки та забезпечення ефективної роботи держави в цілому. Основою нормативно-правового регулювання відносин в сфері патріотизму є законодавство про національну безпеку, що охоплює норми, які визначають співробітництво з іншими державами, зокрема у сфері боротьби з тероризмом, забезпечення військової безпеки, захисту державної та територіальної цілісності, зміцнення обороноздатності та інші. Крім того, у вітчизняному законодавстві є норми, які закладають основи свободи вираження проявів патріотизму. Це можуть бути закони про використання національних символів, пам'ятоків та інших об'єктів, які є символами національної культури та ідентичності; правові акти, які визначають порядок організації та проведення національних свят і заходів, що сприяють зміцненню національної єдності й патріотизму. Якраз на рівні закладів загальної середньої освіти найбільш актуальними є останні.

Патріотичне виховання школярів – складний процес, оскільки патріотизм належить до найбільш глибоких утворень людської психіки, є однією зі сфер свідомості та поведінки [9]. Хоча патріотичне виховання здійснюють різні соціальні інститути, зокрема сім'я, школа, церква, телебачення, однак пріоритет, безперечно, належить сім'ї та школі, які мають можливість впливати на дитину ще на ранніх етапах життєвого циклу, коли закладаються основи її духовної та інтелектуальної сфер. «Справжнє патріотичне виховання починається там, де ідея та особиста праця – піт, мозолі, зливаються воедино, творять те, про що народ говорить: у людини є святе за душею» [2, с. 204]. На нашу думку, саме заклад загальної середньої освіти, в якому учень проводить більшість свого часу, з переважальною роллю та авторитетом педагога, диференціацією знань в межах навчальних предметів, найбільше впливає на формування патріотизму у дітей шкільного віку. Це пояснюємо тим, що процес виховання школярів має дві вертикалі: змістову (сукупність виховних цілей) і процесуальну (керований процес педагогічної взаємодії вчителя й учня, що передбачає організацію і функціонування системи виховної діяльності та самовиховання учнів) [1].

Щоб глибше зрозуміти сутність патріотичного виховання, вдамося до аналізу поняття «патріотизм». В Академічному словнику української мови в 11 томах патріотизм трактується як «любов до своєї батьківщини, відданість своєму народові, готовність для

них на жертви й подвиги» [7]. Дослідники розрізняють два види патріотизму – конституційний та етнонаціональний [3]. Конституційний патріотизм – дотримання рамок конституції держави, де поняття Батьківщини базується на всьому комплексі ідей, що лягли в основу головного документа держави. Етнонаціональний патріотизм – це любов до Батьківщини, бажання створити суверенну державу й проголосити свою незалежність; захист своєї Вітчизни від будь-якої агресії, іноземного панування; підтримка знедолених народів.

З поняттям «патріотизм» тісно корелює «патріотичне виховання». Розглядаючи питання патріотичного виховання, С. Русова визначала сутність патріотичного виховання як формування любові до рідного народу і поваги до інших народів, громадянської самосвідомості шляхом глибокого вивчення духовного світу країни. Патріотичне виховання, за педагогінею, споріднене з національним вихованням, яке забезпечує кожній нації найширшу демократизацію освіти, коли її творчі сили не будуть покалічені, а значить, дадуть нові оригінальні, самобутні скарби задля вселюдного поступу: воно через пошану до свого народу виховує в дітях пошану до інших народів [6].

Відомий наш педагог В. О. Сухомлинський розглядав патріотичне виховання як вдосконалення світоглядної свідомості, участь вихованців у суспільно корисній праці, розвиток відповідальності перед Батьківщиною. У розумінні В. Сухомлинського патріотизм – це почуття, в якому органічно переплітається любов до малої Батьківщини з її народом, природою, традиціями і культурою, а також почуття любові, вірності, поваги до своєї держави, готовність служити своїй Батьківщині, і якщо потрібно, то віддати життя за неї [8]. Як бачимо, сутність патріотичного виховання вчений-педагог трактував як активну діяльність особи, спрямовану на ствердження гуманних ідеалів, працю на благо народу, зміцнення могутності, честі і слави Вітчизни, любов до людей, непримиренність до зла в усіх його проявах.

Патріотичне виховання належить до тих пріоритетних напрямів національної системи виховання, які передбачають формування патріотичних почуттів, любові до свого народу, глибокого розуміння громадянського обов'язку, готовності відстоювати державні інтереси Батьківщини.

Повномасштабне воєнне вторгнення російської федерації в Україну зумовило перегляд правових актів, які до цього часу регулювали патріотичне виховання в закладах освіти. Одним з найбільш нових правових актів, який визначає шляхи патріотичного виховання, є наказ Міністерства освіти і науки України від 06.06.2022 №527 «Про деякі питання національно-патріотичного виховання в закладах освіти України та визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства освіти і науки України від 16.06.2015 № 641» [4]. Цим наказом було затверджено Концепцію національно-патріотичного виховання в системі освіти України, яка передбачає формування у здобувачів освіти України цінностей, що сприяють збереженню та розвитку національної ідентичності, гордості за свою державу та її культуру, а також розуміння важливості історичного минулого України.

Відповідно до Концепції національно-патріотичного виховання в системі освіти України, «серед виховних напрямів сьогодні найбільш актуальними виступають громадянсько-патріотичне, духовно-моральне, військово-патріотичне та екологічне виховання як основні складові національно-патріотичного виховання, як стрижневі, основоположні, що відповідають як нагальним вимогам і викликам сучасності, так і закладають підвалини для формування свідомості нинішніх і прийдешніх поколінь, які розглядатимуть розвиток держави як запоруку власного особистісного розвитку, що

спирається на ідеї патріотизму, поваги до культурних цінностей Українського народу, його історико-культурного надбання і традицій, гуманізму, соціального добробуту, демократії, свободи, толерантності, виваженості, відповідальності за природу як за національне багатство, здорового способу життя, готовності до змін та до виконання обов'язку із захисту незалежності та територіальної цілісності України» [4].

Ідеї Концепції можна узагальнити в таких тезах:

1. Пріоритет українських цінностей: виховання у школярів національної самосвідомості та усвідомлення важливості збереження й розвитку української культури, історії, мови.

2. Збереження історичної пам'яті: формування в здобувачів освіти розуміння важливості історичного досвіду України, пам'яті про подвиги попередніх поколінь, які відстоювали незалежність та суверенітет країни.

3. Розвиток духовності: сприяння формуванню в учнів духовних цінностей, таких як: милосердя, доброта, справедливість, повага до інших людей, розвиток етичних якостей та культури спілкування.

4. Громадянська активність: стимулювання активної громадянської позиції, участь у громадських ініціативах, підтримка ініціатив, спрямованих на зміцнення демократії, прав людини та державного суверенітету України.

5. Розвиток творчих здібностей: сприяння розвитку творчих здібностей громадян України, формування у них креативного мислення.

6. Формування нового українця, що діє на основі таких цінностей: повага до національних символів; активність у громадсько-політичному житті країни; верховенство права, повага до прав людини; готовність до природоохоронної діяльності; толерантне ставлення до цінностей і переконань представників іншої культури; готовність захищати суверенітет і територіальну цілісність України.

Іншими важливими документами, які регулюють впровадження ідей національно-патріотичного виховання в системі освіти є Стратегія національно-патріотичного виховання, затверджена Указом Президента України від 18 травня 2019 року № 286/2019 [5], план дій щодо реалізації Стратегії, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 09.10.2020 № 932, державні цільові програми з питань з національно-патріотичного виховання, обласні, місцеві цільові програми з національно-патріотичного виховання та інші.

Відповідно до Стратегії, «національно-патріотичне виховання є одним із пріоритетних напрямів діяльності держави та суспільства щодо розвитку національної свідомості на основі суспільно-державних (національних) цінностей (самобутність, воля, соборність, гідність), формування у громадян почуття патріотизму, поваги до Конституції і законів України, соціальної активності та відповідальності за доручені державні та громадські справи, готовності до виконання обов'язку із захисту незалежності та територіальної цілісності України, сповідування європейських цінностей» [5].

Для виховання патріотизму школярів варто використовувати норми законів України «Про забезпечення функціонування української мови як державної», «Про Державний Гімн України», «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ столітті», «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», «Про увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років», «Про визнання пластового руху та особливості державної підтримки пластового, скаутського руху», «Про основні засади державної політики у сфері утвердження

української національної та громадянської ідентичності»; постанов Верховної Ради України і Кабінету Міністрів України: «Про затвердження Державної цільової соціальної програми національно-патріотичного виховання на період до 2025 року та внесення змін до деяких Постанов Кабінету Міністрів України», «Про Державний герб України», «Про вшанування героїв АТО та вдосконалення національно-патріотичного виховання дітей та молоді», «Про затвердження плану заходів щодо підвищення рівня патріотичного виховання учнівської та студентської молоді шляхом проведення на постійній основі тематичних екскурсій з відвідуванням об'єктів культурної спадщини»; наказів і листів Міністерства освіти і науки України: «Про деякі питання національно-патріотичного виховання в закладах освіти України та визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства освіти і науки України від 16.06.2015 №641», «Щодо організації виховного процесу в закладах освіти у 2022/2023 навчальному році»; укази Президента України: «Про Стратегію національно-патріотичного виховання» від 18.05.2019 № 286/2019, «Про День Соборності України» від 13.11.2014 р. № 871, «Про День Гідності та Свободи» від 13.11.2014 р. № 872, «Про вшанування подвигу учасників Революції гідності та увічнення пам'яті Героїв Небесної Сотні» від 11.02.2005 №69/2015, «Про День захисника України» від 14.10.2014 р. № 806 та інші. Не можна оминати увагою щорічні методичні матеріали Українського інституту національної пам'яті, який рекомендує відзначати важливі дати, пов'язані зі знаковими подіями в житті нашої держави.

Безперечно, виховання патріотизму в школярів є комплексною проблемою, тому весь освітній процес повинен бути спрямований на формування патріотизму в здобувачів освіти, про що зафіксовано у вимогах Державного стандарту початкової, базової середньої та профільної середньої освіти. Зокрема формування ключових компетентностей, таких як вільне володіння державною мовою, здатність спілкуватися рідною та іноземними мовами, громадянські та соціальні, культурна компетентність, передбачають формування патріотизму під час засвоєння навчального матеріалу в процесі вивчення мовно-літературної, соціальної і здоров'язбережувальної, громадянської та історичної, а також мистецької галузей. Як бачимо, об'єктами пильної уваги у патріотичному вихованні школярів на різних рівнях є державна та рідна мови, національна культура, історія народу і держави, поняття Батьківщини, героїв народу, рідного краю та ін. Безумовно, весь освітній процес повинен передбачати методично правильно організоване патріотичне виховання не тільки під час вивчення основних предметів, а й у позаурочний час. Не применшуючи ролі жодного навчального предмета, закономірно вважаємо, що найбільш повно та системно почуття патріотизму у школярів формуються на уроках української мови та літератури, історії України, захисту України, громадянської освіти, правознавства.

Наприклад, головна мета навчання української мови полягає не тільки у засвоєнні норм літературної мови, а й у формуванні національно свідомої, духовно багатого мовної особистості. Для виконання цього завдання з метою реалізації мовної, мовленнєвої, соціокультурної та діяльнісної змістових ліній на заняття учителів варто добирати патріотичний дидактичний матеріал: диктанти, перекази, тексти для аудіювання про історію рідного краю, про побут, звичаї, традиції, героїв українського народу, оскільки текстоцентричний принцип навчання української мови дає можливість використовувати різножанрові тексти виховного і повчального змісту. Не варто забувати також про позакласні заходи, зокрема до Дня української писемності та мови, Дня рідної мови, Шевченківських днів та ін.

Висновки. Отже, в Україні виховання патріотизму у школярів базується на нормах різних за юридичною силою нормативно-правових актів, які варто враховувати для

планування роботи з патріотичного виховання школярів. Законодавство щодо патріотичного виховання має на меті формування у школярів почуття національної гідності та любові до України, її історії та культури. Наголосимо, що з нормативно-правовим регулюванням у цій сфері все досить добре, але важливо, щоб усі ці акти мали не декларативний характер, а їхні норми справді впроваджувалися в повсякденну діяльність педагогів у школах.

Патріотичне виховання учнів полягає в організації безперервного освітнього процесу, спрямованого на формування в учнів почуття патріотизму, яке охоплює любов до Батьківщини, національну гідність; захоплене та дбайливе ставлення до рідної мови, культури, традицій; відповідальність за природу рідної країни; потребу зробити свій внесок у долю Батьківщини; прагнення праці на благо рідної країни, її народу. Мета патріотичного виховання молодших школярів – сформувати національну свідомість та патріотизм.

Успішним патріотичне виховання учнів можна назвати лише тоді, коли здобувачі освіти чітко усвідомлюють свої автентичні рідні корені, витоки українства, національне самоствердження і саморозвиток, усвідомлюють свою національну належність і, безперечно, гордяться цим.

Список використаних джерел

1. Кловак Г., Ткаченко В. Формування етнічної самосвідомості школярів – важлива проблема сучасної національної школи України. *Учитель*. 2000. №1-3. С.38-40.
2. Коркішко О. Г. Виховання патріотизму як педагогічна проблема. *Гуманізація навчально-виховного процесу* : науково-методичний збірник. Вип 19. Слов'янськ, 2003. 258 с.
3. Мартинюк І. В. Національне виховання: Теорія і методологія: метод. посібник. Київ, 1995. 160 с.
4. Про деякі питання національно-патріотичного виховання в закладах освіти України та визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства освіти і науки України: наказ Міністерства освіти і науки України від 06.06.2022 №527. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0527729-22#Text> (дата звернення: 20.02.2023).
5. Про Стратегію національно-патріотичного виховання: Указ Президента України від 18.05.2019 №286/2019. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/2862019-27025> (дата звернення: 25.02.2023).
6. Русова С. Націоналізація школи. *Вибрані педагогічні твори*. Київ: Освіта, 1996. 410 с.
7. Словник української мови: в 11 томах. Том 6 / за ред. І. К. Білодіда. Київ: Наукова думка, 1975. С. 97.
8. Сухомлинський В. О. Серце віддаю дітям : вибрані твори: в 5 т. Т. 3. Київ: Рад. школа, 1977. С. 5-279.
9. Ушинський К. Д. Рідне слово. Книжка для тих, хто навчає. Вибрані педагогічні твори: у 2 т. Т. 2. Київ : Рад. школа, 1983. С. 232-294.

References

1. Klovak, Gh., Tkachenko, V. (2000). Formuvannja etnichnoji samosvidomosti shkoljariv - vazhlyva problema suchasnoji nacionaljnoji shkoly Ukrajinjy [The formation of ethnic consciousness of schoolchildren is an important problem of the modern national school of Ukraine]. *Teacher*, 1-3, 38-40. (in Ukrainian)

2. Korkishko, O. Gh. (2003). Vychovannja patriotyzmu jak pedagoghichna problema. [Teaching patriotism as a pedagogical problem]. *Ghumanizacija navchaljno-vychovnogho procesu: naukovo-metodychnyj zbirnyk*, 19. (in Ukrainian)
3. Martynjuk, I. V. (1995). *Nacionaljne vychovannja: Teorija i metodologhija* [National education: Theory and methodology]. K. (in Ukrainian)
4. On some issues of national-patriotic education in educational institutions of Ukraine and recognition of the order of the Ministry of Education and Science of Ukraine as having lost its validity: order of the Ministry of Education and Science of Ukraine № 527 (2022, June 6) Retrived from: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0527729-22#Text> (in Ukrainian)
5. On the Strategy of National Patriotic Education: Decree of the President of Ukraine № 286/2019 (2019, May 18). Retrived from L: <https://www.president.gov.ua/documents/2862019-27025> (in Ukrainian)
6. Rusova, S. (1996) *Nacionalizacija shkoly* [Nationalization of the school]. *Vybrani pedagoghichni tvory*. Kyiv: Osvita. (in Ukrainian)
7. Bilodida, I. K. (1975). *Slovnyk ukrajinsjkoji movy* [Dictionary of the Ukrainian language]. (Vol. 11). Kyiv: Naukova Dumka. (in Ukrainian)
8. Sukhomlynskyi, V. O. (1977). *Serce viddaju ditjam* [I give my heart to children]: *vybrani tvory*. (Vol. 3). Kyiv: Rad. school. (in Ukrainian)
9. Ushinsky, K. D. (1983). *Ridne slovo. Knyzhka dlja tyx, xto navchaje* [Native word. A book for those who teach]. *Vybrani pedagoghichni tvory*. (Vol. 2). Kyiv: Rad. school. (in Ukrainian)

Стаття: надійшла до редакції 09.02.2023

прийнята до друку 01.03.2023

The article: is received 09.02.2023

is accepted 01.03.2023

Бібліографія: Андрусів Л. М., Припхан І. І., Яслик В.І. Формування патріотизму школярів як складова національної безпеки України: нормативно-правовий аспект. *Науково-інформаційний вісник Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького: Журнал. Серія Право*. Івано-Франківськ: Редакційно-видавничий відділ Університету Короля Данила, 2023. Вип. 15 (27). Т. 1. С. 120-127. DOI: 10.33098/2078-6670.2022.15.27.1.120-127.

